

SVEĆENIK – PROPOVJEDNIK

Povjerenstvo Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu za Teološko-pastoralni seminar, čiji su članovi doc. dr. sc. Ivica Raguž, doc. dr. sc. Ivo Džinić, dr. sc. Stjepan Radić i vlč. Andrija Đaković, odlučilo je ovogodišnji Teološko-pastoralni seminar posvetiti temi »Svećenik propovjednik«. Naime, cjelokupni filozofsko-teološki studij usmjeren je samo jednoj jedinog svrsi: navještaju Božje riječi. Mogli bismo reći da je teologija bez propovijedanja prazna teologija, teologija bez života, koja ne dodiruje srca vjernika i Božju riječ čini neplodnom. Stoga je svaka teologija u svojoj biti propovjednička teologija: polazi od propovijedi, od slušanja naviještene Božje riječi i vodi propovijedanju. No, vrijedi i obratno. Propovijedanje bez teologije jest slijepo. Propovijedanje se bez teologije udaljuje od Božje riječi. Propovjednik više ne navješta Božju riječ, nego sebe samoga. Vrti se oko svojih omiljenih rečenica, možda uživa u svojem dobrom govoru, ponavlja uvijek jedne te iste riječi, govori sve samo ne o Bogu, tako da vjernicima nerijetko Božju riječ čini mrskom. Odatle proizlazi da svaka propovijed mora biti teološka: ukorijenjena u Božjoj riječi koja se živi i svjedoči u životu Crkve, njezinu nauku, liturgiji i služenju. Propovijed mora biti teološka i teologija propovjednička, ali još više propovijed pretpostavlja i zahtijeva svjedočanstvo. Bez osobnoga svjedočanstva, bez muke da se vlastiti život uskladi s Božjom riječi, bez nutarnje patnje da se o toj istoj Riječi progovori drugima, bez strastvene posvećenosti Božjoj Riječi, propovijed postaje »poziranje«, a propovjednici puki »pozeri Boga«. Snažno je to izrazio francuski književnik Georges Bernanos u svojem »Dnevniku jednoga seoskog župnika«: »Riječ je Božja razareno željezo! A ti koji je propovijedaš, zar da je uzmeš mašicama da te ne bi opekla? Ne ćeš je uzeti otvorenom šakom? Pusti me da se nasmijem. Tko silazi s propovjeda-

Ivica Raguž,
predsjednik Povjerenstva
Teološko-pastoralnoga
seminara

onice zadovoljan svojim kokodakanjem, ušiju punih jeke svoga metalnog glasa i finih modulacija, možda malko oznojen, ali zadovoljan – bilo bi bolje da je to vrijeme u propovjedaonici mačak preo mjesto njega. Ne kažem, to se može dogoditi svakomu od nas, svi smo skloni spavanju, a đavao je budan, i apostoli su u Getseman-skom vrtu naveliko spavali. A često ćeš osjetiti da ni onaj koji gestikulira i kupa se u znoju kao transportni radnik – nije ništa budniji od ostalih! Kad se slučajno dogodi da Gospodin iscijedi iz mene neku riječ koja će zaista biti na korist povjerenim mi dušama, to me stoji muka, ali baš po njima prepoznajem da je Bog iza toga.«

Predavačima na Teološko-pastoralnom tjednu zahvaljujemo na spremnosti što su se odazvali da svojim promišljanjima doprinesu što boljem propovijedanju današnjih svećenika. Zahvaljujem posebno prof. dr. sc. fra Ivanu Dugandžiću koji se, premda nije sudjelovao u Seminaru, rado odazvao da svojim člankom o Isusu propovjedniku upotpuni i produbi temu ovogodišnjega Seminara. Vjerujemo da će svi objavljeni radovi pripomoći svećenicima da »muka iscjedivanja riječi« u njihovim propovijedima bude na korist povjerenim im dušama.